

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Irsevics Krisztián ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.r. alperes címe) I. rendű és II.r. alperes neve (II.r. alperes címe) II. rendű alperes ellen kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. február 16. napján kelt 68.P.24.486/2011/6. számú ítélete ellen az alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 10.000 (tízezer) Ft összegű fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket 5.591.848 Ft tőke, továbbá ezen összeg után az I. rendű alperest 2010. július 14. napjától, míg a II. rendű alperest 2010. június 30. napjától a mindenkor jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő összegű késedelmi kamat megfizetésére. Az I. rendű alperes marasztalását kölcsönszerződés, a II. rendű alperes marasztalását készfizető kezesi kötelezettség teljesítése címén kérte.

Az alperesek a keresetet jogalapjában részben elismerték,összagszerűségét vitatták.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 5.591.848 Ft tőkét, ezen összeg után az I. rendű alperes 2010. július 14. napjától, míg a II. rendű alperes 2010. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó a mindenkor jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő összegű késedelmi kamatot, valamint 615.010 Ft perköltséget.

Tényként állapította meg, hogy 2006. február 1. napján a felperes az I. rendű alperes részére egy Lexus RX 300 típusú gépjármű megvásárlásához 9.660.000 Ft

deviza (CHF) kölcsönt nyújtott. A kölcsönszerződést a II. rendű alperes 2006. február 2-án vállalt készfizető kezessége biztosította. Az I. rendű alperes a szerződésben foglaltakat nem teljesítette, ezért a felperes 2009. december 28. napján kelt nyilatkozatával a megállapodást azonnali hatállyal felmondta. Egyidejűleg gyakorolta a vételi jogát a gépkocsira vonatkozóan, az azonban nem kerülhetett a birtokába, mert az APEH lefoglalta. Részletes elszámolást küldve felszólította az alpereseket a tartozás megfizetésére. A felszólítást az I. rendű alperes 2010. június 28. napján, a II. rendű alperes 2010. június 14. napján vette át. Jogi indokolásában a kölcsönszerződés létrejöttét a Ptk. 523. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint megállapította. Kifejtette, hogy az I. rendű alperes a visszafizetési kötelezettségének a szerződésben foglaltak szerint nem tett eleget, késedelembe esett, így a felperes az Általános Szerződési Feltételek IV.1. pontja alapján jogosult volt az azonnali hatályú felmondásra. Ezzel a követelése egy összegben esedékessé vált és ez az összeg megfelelően tartalmazza a szerződés felmondásával együtt járó díjakat, késedelmi kamatot és az árfolyam-különbözetet is. A II. rendű alperes a Ptk. 272-274. §-ai alapján készfizető kezesként tartozik a felperes felé. Az alperesek a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése alapján kötelesek a kamat megfizetésére, az árfolyam-különbözet pedig az Általános Szerződési Feltételek I.7. pontjára tekintettel illeti meg a felperest.

Az ítélet ellen az alperesek jelentettek be fellebbezést, amelyben kérték annak megváltoztatását oly módon, hogy a bíróság biztosítson a részükre „halasztott”, illetve részletekben történő teljesítést. 2012. július hótól 24 havi egyenlő részlet megfizetését vállalták. Előadták, hogy aránytalan és méltánytalan megterhelést jelentene a számukra az egy összegben történő fizetés. Az I. rendű alperes hivatkozott arra, hogy ellehetetlenítené a gazdasági életét, az üzemi egységében foglalkoztatott 14 fő munkavállaló munkabérének kifizetését. A II. rendű alperes szintén azt állította, hogy teljes pénzügyi ellehetetlenülését okozná a teljesítés figyelemmel családi körülményeire, kiskorú gyermekére és gyesen, második terhességével otthon lévő élettársára.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozott arra, hogy az alpereseknek jelenleg is birtokában van a per tárgyát képező nagy értékű gépjármű, amelynek visszaszolgáltatásával a tartozásuk jelentősen csökkent volna. Ezt meghaladóan az I. rendű alperesnek további kettő nagy értékű, hasonló típusú gépjárműve van, amelyet szintén szándékosan nem szolgáltat vissza a részére és a vagyoni helyzetét a becsatolt bankszámlakivonat nem fedi le.

Az elsőfokú ítéletnek a teljesítési határidőre vonatkozó rendelkezés kivételével jogerőre emelkedett az alpereseket marasztaló rendelkezése, ezt az ítélőtábla a Pp. 228. §-ának (4) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak a teljesítési határidőre vonatkozó, fellebbezéssel támadott döntésével egyetért.

A kötelezést tartalmazó ítéletben hivatalból kell rendelkezni a teljesítés határidejéről. Az elsőfokú bíróság a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően eljárva az alperesek teljesítésére a rendszerint alkalmazott tizenöt napot határozta meg. A másodfokú eljárásban csak azt kellett vizsgálni, hogy a Pp. 217. §-ának (2)-(3) bekezdése szerint a hosszabb teljesítési határidő, vagy a részletfizetés engedélyezésének feltételei fennállnak-e.

A Pp. 217. §-ának (2) bekezdése alapján a bíróság tizenöt napnál rövidebb, illetőleg hosszabb teljesítési határidőt is megállapíthat, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján vagy a kötelezettség természetére való tekintettel indokoltnak mutatkozik. A teljesítési határidő megállapításánál figyelembe kell venni a feleknek a per vitelében megnyilvánult jó- vagy rosszhiszeműségét is. A (3) bekezdés értelmében a kötelezettség részletekben való teljesítése is elrendelhető. A PK 187. számú állásfoglalás iránymutatására is tekintettel a teljesítés határidejének megállapításánál az eset összes körülményeit - a követelés jogcímét, rendeltetését, a felek helyzetét és perbeli magatartását - kell vizsgálni. Jelentőséget kell tulajdonítani a kötelezett jövedelmi és vagyoni viszonyainak, annak, hogy mikor és milyen okokból keletkezett a tartozása és a lejárat után mutatott-e hajlandóságot az önkéntes teljesítésre. A jogosulti oldalon figyelemmel kell lenni a teljesítéshez fűződő érdekre, valamint arra, hogy a követelés részletekben való megfizetése milyen időtartammal növeli meg az eredeti teljesítési határidőt.

Az adott esetben a nem vitás tényállás szerint az I. rendű alperes 2006. február 1-jén kötött kölcsönszerződést a felperessel, melynek 8. pontjában meghatározták a kölcsön visszafizetésének feltételeit; a törlesztőrészletek számát, az esedékesség időpontját, valamint a visszafizetendő összeget. Az I. rendű alperes a kölcsön összegét és annak kamatát 2006. március 20. napjától kezdődően 72 hónapos futamidő alatt havi 174.350 Ft-os részletekben vállalta megfizetni. A II. rendű alperes a teljesítés biztosítékaként készfizető kezességet vállalt. A kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondásához az I. rendű alperes szerződésszegő magatartása vezetett, ugyanis a 72 havi részletből csak 43-at fizetett meg. A fentiekből következően az alpereseknek éppen az eredeti megállapodás értelmében lett volna lehetőségük arra, hogy a fellebbezési kérelemben foglaltaknak megfelelően részletekben teljesítsenek, ezt azonban elmulasztották. A marasztalás alapjául szolgáló tartozásuk annak következtében halmozódott fel, hogy a hosszabb futamidő mellett, havi rendszerességgel esedékes fizetési kötelezettségüknek nem tett eleget. Ezt meghaladóan a kölcsönszerződés megszűnésének időpontjától (2009. december 28.) kezdődően számolniuk kellett az elszámolási kötelezettségükkel, de - a jogalap vonatkozásában tett elismerő nyilatkozat ellenére - nem mutattak készséget az önkéntes fizetésre. Még a fellebbezésben sem tettek olyan előadást, amely szerint a teljesítést - akár részletekben is - időközben megkezdtek volna.

Önmagában az a körülmény, hogy az alperesek jövedelmi és vagyoni viszonyai rosszak, nem ad alapot fizetési kedvezmény biztosítására a felperes teljesítéshez fűződő érdekére tekintettel. Az adott esetben ha az alperesek az egyetemlegesen fennálló tartozásukat az általuk felajánlott 24 havi egyenlő részletben törlesztenék, az a teljesítés olyan lényeges időbeli elhúzódnak eredményezné, amely a felperes számára aránytalan érdeksérelmet eredményezne. A másodfokú bíróság a Céginformációs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálat közhiteles nyilvántartásának adatai alapján észlelte továbbá, hogy az I. rendű alperes ellen több végrehajtás is folyamatban van, amiből arra lehet következtetni, hogy a részletfizetés engedélyezése a felperes jogerős követelésének kielégítését kétségesé tenné.

A másodfokú bíróság a fentiek alapján a teljesítési határidő meghosszabbítására, illetve a részletfizetés engedélyezésére nem látott lehetőséget, ezért a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alpereseket a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5)-(6) bekezdései alapján - a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére tekintettel mérsékelt összegben - megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére történő megfizetésére.

Budapest, 2013. január 30.

Dr. Pestovics Ilona s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sándor Ottó s.k.
előadó bíró

. Magosi Szilvia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő